

17 MARCA 2024 r. - Ustawa o promowaniu możliwości naprawy i trwałości towarów (1)

ROZDZIAŁ I

Przepisy wprowadzające

Artykuł 1.

Niniejsza ustawa reguluje zagadnienie, o którym mowa w art. 74 Konstytucji.

Artykuł 2.

Do celów stosowania niniejszej ustawy stosuje się następujące definicje:

- 1) „punktowa ocena możliwości naprawy” oznacza punktową ocenę wykonalności demontażu i naprawy towaru, obliczoną zgodnie z art. 4 niniejszej ustawy;
- 2) „punktowa ocena trwałości” oznacza punktową ocenę wykonalności demontażu i naprawy towaru, jak również jego solidności i niezawodności, obliczoną zgodnie z art. 5 niniejszej ustawy;
- 3) „norma techniczna” oznacza normę odnoszącą się do charakterystyki technicznej towaru, umożliwiającą obliczenie punktowej oceny dla każdego kryterium;
- 4) „podręcznik obsługi technicznej” oznacza dokument edukacyjny mający na celu objaśnienie i ułatwienie obsługi technicznej towaru;
- 5) „instrukcja naprawy” oznacza dokument edukacyjny mający na celu objaśnienie sposobu i ułatwienie wykonania naprawy towaru;
- 6) „niezawodność towaru” oznacza prawdopodobieństwo, że dany towar będzie spełniał swoje przeznaczenie przez dany okres;
- 7) „solidność towaru” oznacza wytrzymałość i odporność towaru;
- 8) „wprowadzenie do obrotu” oznacza pierwsze udostępnienie na rynku krajowym towaru do dystrybucji lub użytkowania, odpłatnie lub nieodpłatnie, niezależnie od zastosowanej techniki sprzedaży;
- 9) „importer” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną wprowadzającą na rynek krajowy towar pochodzący z państw członkowskich Unii Europejskiej lub z państw trzecich;
- 10) „producent” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która wytwarza towar lub zleca zaprojektowanie bądź wytworzenie towaru i wprowadza go do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym;
- 11) „sprzedawca” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która w ramach działalności handlowej udostępnia konsumentom towary na rynku poprzez sprzedaż, w tym sprzedaż na odległość;
- 12) „sprzedaż na odległość” oznacza umowę zawartą na odległość między sprzedawcą będącym przedsiębiorcą a konsumentem w ramach zorganizowanego systemu sprzedaży, bez jednoczesnej fizycznej obecności przedsiębiorcy i konsumenta, z wyłącznym wykorzystaniem jednego lub większej liczby środków porozumiewania się na odległość do chwili zawarcia umowy;
- 13) „dystrybutor” oznacza każdego przedsiębiorcę w łańcuchu zbytu lub łańcuchu świadczenia usług, którego działalność nie wpływa na właściwości bezpieczeństwa produktu w rozumieniu art. I.10. ust. 9 Kodeksu prawa gospodarczego;
- 14) „osoby odpowiedzialne za wprowadzenie do obrotu” oznaczają producentów, importerów, dystrybutorów i sprzedawców towarów objętych punktową oceną możliwości naprawy i trwałości;
- 15) „towary” oznaczają rzeczowy majątek ruchomy zgodnie z art. I.1 ust. 6 Kodeksu prawa gospodarczego.

ROZDZIAŁ II

Postanowienia ogólne

Artykuł 3.

§ 1. Celem niniejszej ustawy jest zapewnienie jak największej liczbie obywateli wiarygodnych informacji na temat możliwości naprawy, trwałości użytkowej i alternatywnych metod naprawy towarów w celu ograniczenia wpływu tych towarów na środowisko naturalne.

§ 2. Niniejsza ustawa obejmuje wyłącznie towary wprowadzane do obrotu po raz pierwszy. Towary używane są wyłączone z zakresu stosowania niniejszej ustawy.

ROZDZIAŁ III

Punktowa ocena możliwości naprawy

Artykuł 4.

§ 1. Punktową ocenę możliwości naprawy ustala się dla towarów, o których mowa w art. 4 § 2, obliczając ją na podstawie następujących kryteriów:

1) oceny wynoszącej maksymalnie dwadzieścia punktów, obejmującej okres dostępności dokumentacji technicznej, instrukcji obsługi i konserwacji przeznaczonych dla producentów, podmiotów zajmujących się naprawą i konsumentów;

2) oceny wynoszącej maksymalnie dwadzieścia punktów, obejmującej możliwość demontażu towaru, np. liczbę etapów demontażu zapewniającą równomierny dostęp do części zamiennych, a także właściwości potrzebnych narzędzi i połączeń między tymi częściami zamiennymi;

3) oceny wynoszącej maksymalnie dwadzieścia punktów, obejmującej okresy dostępności na rynku części zamiennych oraz czasy dostawy do producentów, importerów, dystrybutorów części zamiennych, podmiotów zajmujących się naprawą i konsumentów;

4) oceny wynoszącej maksymalnie dwadzieścia punktów, obejmującej stosunek ceny sprzedaży części zamiennych przez producenta lub importera do ceny sprzętu sprzedawanego przez producenta lub importera, obliczony zgodnie z procedurami przewidzianymi w dekrete królewskim. Ceny odnoszą się do cen w momencie obliczania oceny punktowej;

5) oceny wynoszącej maksymalnie dwadzieścia punktów, obejmującej kryteria właściwe dla danej kategorii towarów.

Punktową ocenę możliwości naprawy otrzymuje się przez zsumowanie pięciu uzyskanych ocen, a następnie podzielenie otrzymanej sumy przez dziesięć w celu uzyskania syntetycznej oceny w skali od 1 do 10.

§ 2. Król określi, w drodze dekretu poddanego Radzie Ministrów pod obrady, wykaz towarów objętych punktową oceną możliwości naprawy oraz normy techniczne ustalania oceny punktowej dla każdego z powyższych kryteriów, w rozbiu na kategorie towarów. Król określi również metodę obliczania ogólnej punktowej oceny możliwości naprawy.

§ 3. Król określi, w drodze dekretu królewskiego, metody i format przekazywania informacji na temat punktowej oceny możliwości naprawy. Określi on również możliwość dostępu do norm technicznych oraz obliczeń oceny punktowej.

ROZDZIAŁ IV

Punktowa ocena trwałości

Artykuł 5.

§ 1. Ustanawia się punktową ocenę trwałości, która będzie uzupełniać lub zastępować punktową ocenę możliwości naprawy, o której mowa w art. 4, w odniesieniu do towarów, o których mowa w art. 5 § 2, i która będzie obliczana na podstawie niezawodności i solidności właściwej dla każdej kategorii towarów.

§ 2. Król określi, w drodze dekretu poddanego Radzie Ministrów pod obrady, wykaz towarów objętych punktową oceną trwałości, jak również normy techniczne na potrzeby ustalania oceny punktowej oraz sposób jej obliczania.

§ 3. Król określi, w drodze dekretu królewskiego, metody i format przekazywania informacji na temat punktowej oceny trwałości. Król określi również możliwość dostępu do norm technicznych i oraz obliczeń oceny punktowej.

ROZDZIAŁ V

Przetwarzanie danych

Artykuł 6.

Federalne Służby Publiczne ds. Zdrowia Publicznego, Bezpieczeństwa Łańcucha Żywnościowego i Środowiska są jedynymi służbami publicznymi właściwymi i odpowiedzialnymi za przetwarzanie danych osobowych w ramach art. 7, 8, 9 i 10 niniejszej ustawy. Przetwarzane dane obejmują imiona i nazwiska przedstawicieli spółek lub osób fizycznych, w celu umożliwienia urzędnikom, o których mowa w art. 8 § 1, skontaktowania się z tymi przedstawicielami spółek lub osobami fizycznymi w ramach kontroli, o których mowa w art. 8 § 2.

Maksymalny okres przechowywania danych osobowych, które mają być przetwarzane, wynosi pięć lat.

ROZDZIAŁ VI

Odpowiedzialność

Artykuł 7.

§ 1. Osoba, która działając w charakterze producenta lub importera, po raz pierwszy wprowadza do obrotu towary, o których mowa w art. 4 § 2 i art. 5 § 2, musi obliczyć dla nich punktową ocenę możliwości naprawy lub trwałości i przekazać informacje o niej sprzedawcom tych towarów zgodnie z art. 4 i 5.

§ 2. Sprzedawcy i dystrybutorzy towarów, o których mowa w art. 4 § 2 i art. 5 § 2 niniejszej ustawy, przekazują konsumentowi informacje o punktowej ocenie możliwości naprawy lub punktowej ocenie trwałości przedstawionej przez producentów lub importerów.

Nie ponoszą oni odpowiedzialności za rzetelność informacji udostępnionych im zgodnie z art. 7 § 1. Nie ponoszą oni odpowiedzialności, jeżeli informacje przewidziane w art. 7 § 1 nie zostały im udostępnione.

ROZDZIAŁ VII

Nadzór i kary

Artykuł 8.

§ 1. Bez uszczerbku dla obowiązków funkcjonariuszy policji kryminalnej, pracownicy statutowi lub kontraktowi Federalnych Służb Publicznych ds. Zdrowia Publicznego, Bezpieczeństwa Łańcucha Żywnościowego i Środowiska, wyznaczeni w tym celu przez króla, kontrolują przestrzeganie przepisów niniejszej ustawy i rozporządzeń wykonawczych do niej.

Przed rozpoczęciem wykonywania swoich obowiązków, pracownicy kontraktowi złożą ślubowanie przed ministrem właściwym do spraw środowiska.

§ 2. Król określi przepisy techniczne dotyczące kontroli, w szczególności w kontekście kontroli towarów sprzedawanych przez internet, włączając w to ustalenia proceduralne dotyczące administracyjnych kar pieniężnych.

Artykuł 9.

§ 1. W przypadku naruszenia popełnionego przez jedną z osób, o których mowa w art. 7 § 2, pracownicy statutowi lub kontraktowi wyznaczeni przez króla na podstawie art. 8 przekazują sprawozdanie stwierdzające naruszenie urzędnikowi odpowiedzialnemu za obsługę prawną i procesową Federalnych Służb Publicznych ds. Zdrowia Publicznego, Bezpieczeństwa Łańcucha Żywnościowego i Środowiska.

Odpowiedzialny urzędnik może zaproponować sprawcy poddanie się administracyjnej karze pieniężnej, po umożliwieniu zainteresowanej osobie przedstawienia argumentów w ramach obrony.

W przypadku złożenia propozycji poddania się administracyjnej karze pieniężnej, kopię sprawozdania przesyła się prokuratorowi w celach informacyjnych.

§ 2. W przypadku naruszenia popełnionego przez jedną z osób, o których mowa w art. 7 § 1, pracownicy statutowi lub kontraktowi

wyznaczeni przez króla na podstawie art. 8, przekazują prokuratorowi sprawozdanie stwierdzające naruszenie, a jego kopię urzędnikowi odpowiedzialnemu za obsługę prawną i procesową Federalnych Służb Publicznych ds. Zdrowia Publicznego, Bezpieczeństwa Łańcucha Żywnościowego i Środowiska.

Prokurator podejmuje decyzję o wszczęciu postępowania karnego. Postępowanie karne wyklucza możliwość zastosowania kary administracyjnej, nawet jeśli w przypadku uniewinnienia postępowanie zostanie zamknięte.

Prokuratorowi przysługują trzy miesiące od dnia otrzymania sprawozdania na powiadomienie o swojej decyzji urzędnika odpowiedzialnego za obsługę prawną i procesową Federalnych Służb Publicznych ds. Zdrowia Publicznego, Bezpieczeństwa Łańcucha Żywnościowego i Środowiska.

Artykuł 10.

§ 1. Niedopełnienie obowiązków przewidzianych w art. 7 oraz nieprzestrzeganie norm technicznych i przepisów wykonawczych przewidzianych w dekretach wydanych na podstawie art. 4 §§ 2 i 3 oraz art. 5 §§ 2 i 3 stanowi naruszenie i podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 100 EUR do 15 000 EUR.

§ 2. W przypadku administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w § 1 niniejszego artykułu, zastosowanie mają również współczynniki mnożne, o których mowa w art. 1 ust. 1 Ustawy z dnia 5 marca 1952 r. o współczynnikach mnożnych do grzywien karnych.

§ 3. Za nakładanie administracyjnych kar pieniężnych i zarządzanie nimi odpowiada obsługa prawna Federalnych Służb Publicznych ds. Zdrowia Publicznego, Bezpieczeństwa Łańcucha Żywnościowego i Środowiska.

§ 4. Administracyjne kary pieniężne pobrane w następstwie sprawozdań sporządzonych przez służby, o których mowa w art. 8 § 1, są wpłacane do budżetowego funduszu surowcowo-towarowego.

ROZDZIAŁ VIII

Belgijska platforma konsultacji i wiedzy

Artykuł 11

§ 1. Utworzona zostanie belgijska platforma konsultacji i wiedzy, mająca na celu promowanie wymiany wiedzy i rozpowszechniania informacji na potrzeby wykonywania napraw i wydłużania trwałości użytkowej towarów.

§ 2. W skład platformy wejdą co najmniej producenci, importerzy, dystrybutorzy, sprzedawcy i podmioty zajmujące się naprawą towarów, centra wiedzy, organizacje konsumenckie, organizacje pracodawców, organizacje pracowników, organizacje ochrony środowiska i władze federalne. Do uczestnictwa w platformie zaprasza się władze regionalne.

§ 3. Król określi sposób działania platformy.

ROZDZIAŁ IX

Przepisy końcowe

Artykuł 12

Co sześć miesięcy od dnia wejścia w życie dekretu królewskiego określającego produkty objęte punktową oceną możliwości naprawy lub trwałości, platforma, o której mowa w art. 11, będzie przedkładać ministrom lub sekretarzom stanu właściwym do spraw środowiska, gospodarki i ochrony konsumentów sprawozdanie na temat procesu opracowywania norm technicznych, metod obliczeniowych i piktogramów zawartych w rozporządzeniach przyjętych na podstawie niniejszej ustawy oraz na temat wszelkich niezbędnych zmian.

Artykuł 13

Raz na kwartał będzie dokonywana ocena bieżących prac nad wymogami informacyjnymi dotyczącymi możliwości naprawy towarów, a także ich niezawodności i solidności, zarówno na szczeblu innych państw członkowskich, jak i na poziomie UE jako całości.

Król wyznaczy osobę lub dział odpowiedzialny za tę ocenę i określi zasady jej dokonywania.

Artykuł 14

§ 1. Niniejsza ustawa wchodzi w życie z upływem 12 miesięcy od dnia jej publikacji w *Moniteur belge*, bez uszczerbku dla §§ 2 i 3.

§ 2. W odniesieniu do importera, o którym mowa w art. 2 pkt 9, oraz producenta, o którym mowa w art. 2 pkt 10, przepisy dotyczące systemu kontroli i kar zawarte w rozdziale VII wchodzi w życie:

1) z upływem 24 miesięcy od dnia publikacji w *Moniteur belge* w przypadku osób fizycznych, małych przedsiębiorstw zdefiniowanych w art. 1:24 oraz mikroprzedsiębiorstw zdefiniowanych w art. 1:25 Kodeksu spółek i stowarzyszeń;

2) z upływem 18 miesięcy od daty publikacji w *Moniteur belge* w przypadku pozostałych spółek.

§ 3. W odniesieniu do sprzedawcy, o którym mowa w art. 2 pkt 11, oraz dystrybutora, o którym mowa w art. 2 pkt 13, przepisy dotyczące systemu kontroli i kar zawarte w rozdziale VII wchodzi w życie z upływem 30 miesięcy od daty publikacji w *Moniteur belge*.

AKT PRZYJĘTY PRZEZ IZBĘ REPREZENTANTÓW,

Bruksela, dnia 8 lutego 2024 r.

Przewodniczący Izby Reprezentantów,

Sekretarz Izby Reprezentantów,

OGŁASZAMY NINIEJSZĄ USTAWĘ I ZARZĄDZAMY JEJ OPATRZENIE PIECZĘCIĄ PAŃSTWOWĄ I OPUBLIKOWANIE W *MONITEUR BELGE*.

WYDANO

W IMIENIU KRÓLA:

Minister Gospodarki,

Minister Sprawiedliwości i Morza Północnego,

Minister Środowiska

Sekretarz stanu ds. ochrony konsumentów,

Pieczęć państwowa:

Minister Sprawiedliwości,

Uwaga

(1) Izba Reprezentantów

(www.lachambre.be)

Dokumenty: 55-3766(2023-2024)

Pełne sprawozdanie: 8 lutego 2024 r.